

VÄSTERHEJDE

K R Ö N I K A N M A J 2 0 2 4

I DETTA NUMMER KAN DU ATT LÄSA OM:

Hej där ute! Notiser.Bomässa 2024.
Bildminne från Rohnbergstorpet. En gravsten.
Förenings program. Ett gammalt tidningsklipp.
Fältmarsch. Kyrkan som inte låg mitt i byn.
Skolresa med dubbelplums. Vem var den döde?
Nytt besöksmål. Den gamla telefonkatalogen.
2024 blir ett getingår. Från blås till buss.
Från civilingenjör till smedlärling. Klassbilder.
Graven som försvann. Pensionat Granebo.
Gunnar Hedman, en Västerhejdeprofil.
Mångfald i änget. Och sist men inte minst,
våra schyssta annonsörer som gör
att vi kan trycka denna krönika.

VÄSTERHEJDE
HEMBYGDSFÖRENING

VÄSTERHEJDE KRÖNIKAN

Utges av Västerhejde
Hembygdsförening
sedan 1983.

Foto:
Busskollegan
Katarina Stieglitz

VÄSTERHEJDE

K R Ö N I K A N

**DET ÄR VI SOM GÖR
DETTA NUMMER AV VÄSTERHEJDEKRÖNIKAN**
Kom gärna med tips, text och bilder till oss.

**ORDFÖRANDE
OCH SKRIBENT**
Gunnel Fransson
0768 04 37 43
vhejdehb@gmail.com

**ANSVARIG UTGIVARE
OCH SKRIBENT**
Gert Olsson
0766 34 77 10
gert.gov@gmail.com

AD OCH FOTOGRAF
Torsten Kvarnsmyr
0703 72 08 48
torsten@kvarnsmyr.se

SKRIBENT
Mats-Ola Jespersion
0708 50 20 08
solanin@telia.com

STYRELSE

ORDFÖRANDE:
Gunnel Fransson

SEKRETERARE:
Hélène Viotti.

KASSÖR:
Lennart Jansson.

ÖVRIGA LEDAMÖTER:

Karin Brindt.
Leif Medhammar. Mats-Ola Jespersion.
Lars-Olof Nimmerfalk.
Allan Martis. Peter Lihuvudh

KONTAKT: vhejdehb@gmail.com

VÄSTERHEJDE HEMBYGDSFÖRENING

Är en religiöst och politiskt oberoende förening som tillsammans med övriga i socknen arbetar för att ta tillvara på dess möjligheter. Föreningen bildades 25 november 1982. Medlemskap är öppet för alla. Vi hoppas att många fler vill bli medlemmar i vår förening.

**ÅRSAVGIFTEN ÄR:
FAMILJ 125 KR. ENSKILD 100 KR**

Medlemsavgiften betalas till bankgiro 540-2631. Skriv namn eller familj. Tack för att du stödjer vår förening!

ANNONSERA I VÄSTERHEJDEKRÖNIKAN

Du som annonsör bidrar faktiskt till att denna sockentidning kommer till alla i Västerhejde. Utan era annonser kan vi inte trycka och dela ut denna krönika gratis.

**HELSIDA BAKSIDA: 1.800 KR.
HELSIDA INSIDA 1.600 KR**

Format tryckta helsida 180x260 mm.
Format utfallande helsida: 220x307 mm inkl 5 mm skärmarginal.

HALVSIDA: 800 KR

Format 180x130 mm.

**NÄSTA NUMMER
UTKOMMER I DECEMBER**

15 oktober är stoppdatum för texter, manus och annonser.

Lämnas till torsten@kvarnsmyr.se
Ju tidigare du bokar din annons desto säkrare är det att din annons kommer med i VästerhejdeKrönikan.

Tack för att du bidrar och välkommen med ditt manus och annons!

**DU SOM BOR I VÄSTERHEJDE SOCKEN
FÅR DIN KRÖNIKA I BREVLÅDAN.**
Det tackar vi vårt flitiga utdelargång för!

**OM DU BOR PÅ GOTLAND
MEN UTANFÖR VÅR SOCKEN**
kan du antingen hämta din tidning i Brödboden på Södertorg eller i bulhuset i Kuse änge.

BOR DU NÅGON ANNANSTANS ÄN PÅ ÖN

kan du be att få tidningen hemskickad mot portokostnad. Kontakta Gert Olsson, tel 0766 34 77 10.

**DU KAN LÄSA KRÖNIKAN
PÅ VÅR HEMSIDA**

<https://www.hembygd.se/vasterhejde>. Finns du med på vår e-postlista får du ett meddelande när tidningen kommit ut.

**DU KAN BESTÄLLA
GAMLA NUMMER
AV VÄSTERHEJDEKRÖNIKAN.**
Kontakta Gert Olsson, tel 0766 34 77 10.

**ANMÄL DIG TILL
HEMBYGDSFÖRENINGENS
MAILLISTA.**

Då får du förstahandsinformation i form av inbjudningar till de olika aktiviteterna och när tidningen kommer ut ex. Skicka ett mail till gert.gov@gmail.com så ser vi till att du får epostinfo framöver.

**KOLLA AKTUELLA EVENEMANG PÅ
www.hembygd.se/vasterhejde**
Dessutom anslår vi aktuell information i vårt skyltskåp vid Vibblehallen.

Hej där ute!

REDAKTIONEN GÅR I VÄNTANS TIDER,

i alla fall nu i mars när detta skrivs. Vi har rätt höga förväntningar, vill jag påstå. Ödmjukt kan vi ta del av en hel del positiva kommentarer när vår tidning kommer ut, så våra förhoppningar kan nog vara välgrundade. Det lyckades ju förträffligt förra gången, bland 23 deltagare kom vi på en stolt andra plats. Kan detta toppas med en vinst? Vi håller tummarna.

DET HANDLAR OM ÅRETS TÄVLING OM BÄSTA SOCKENBLAD PÅ GOTLAND.

Det är Gotlänningens Tryckeri som utlyst och håller i tävlingen i samarbete med Gotlands hembygdsförbund. En gång tidigare har tävlingen hållits, det var 2014 och alltså redan tio år sedan. Vi, det vill säga dåvarande tidningsmakaren Björn Fransson, lämnade in sitt bidrag och hade även då rätt högt ställda förväntningar. Och det gick bra, men Västerhejdekrönikan fick ändå se sig besegrad av Hellvi-Nytt. Förvisso en värdig vinnare! Förutom ära och diplom innebar vår andraplats ett penningpris om 3000 kr. Uppmärksamheten och prissumman blev förstasporre för Björn att fortsätta producera och utveckla tidningen. Han stod bakom ytterligare några utgåvor innan han dessvärre blev sjuk och avled 2016.

2017 TOG EN NY BESÄTTNING VID

och gav i maj ut det första numret av "Nya Västerhejdekrönikan". Det blev en helt annan produkt, den trycktes i färg och med en helt annan layout och papperskvalitet fick vi en proffsigare tidning. Vi har förstått att både läsare och annonsörer har uppskattat detta. Och detta är i sin tur betydelsefullt för oss. Läsarna får en trevlig lästund och annonsörerna gör det möjligt för oss att få tidningen finansierad. Ett stort tack till dig som läser och dig som annonserar! Förstås ett stort tack till dig som bidrar med andra inlägg också! Jätteroligt att så många vill vara med! Hör gärna av dig om du tror att du har något att berätta!

I FÖRELIGGANDE NUMMER

TAR VI SOM VANLIGT UPP BÅDE GAMMALT OCH NYTT.

Vem stod till exempel bakom tillkomsten av trappgavelstorn på Västerhejde kyrka? En onekligen märklig avvikare från den traditionella arkitekturen. Vi lyfter fram den för de flesta okände Jens Berner, en energisk entreprenör med internationell bakgrund. Mer nutida inlägg handlar om ett tvärt yrkesbyte, en revolutionerande uppfinning och förstas Västerhejde Hembygdsförenings aktivitetsprogram för 2024 där du är välkommen att delta.

När du nu har tidningen i handen vet vi kanske hur det har gått i tävlingen jag nämnde inledningsvis.

**TREVLIG LÄSNING ÖNSKAR EDER REDAKTÖR
GERT OLSSON!**

Notiser

Hedersnål med lagerkrans

VID GOTLANDS HEMBYGDSFÖRBUNDS ÅRSMÖTE BELÖNADES LEIF MEDHAMMAR MED FÖRBUNDETS UTMÄRKELSE DIPLOM OCH HEDERSNÅL MED LAGERKRANS, MED FÖLJANDE MOTIVERING:

Leif Medhammar är sen många år styrelsemedlem i Västerhejde Hembygdsförening och ängsfogde för Kuse änge.

Hans tidigare yrkesliv och intresse för naturen bidrar i hög grad till att Kuse änge hävdas enligt gammal tradition med fagning, slätter och höströjning. Leif har, som närmaste granne, tillsyn av Kuse änge och är motorn i arbetet att göra ängens till den "pärla" som många besökare långt utanför sockengränsen varmt uppskattar.

Leif är en god samarbetspartner i många sammanhang. Engagerad, lyhörd och med tydliga åsikter som leder styrelsearbetet framåt. Under hans ledning engageras många personer i det förberedande arbetet i ängens, personer som kan köra traktor, hantera slätterbalk, lie och motorsåg. Leif tar också alltid ansvar för att bord och stolar finns på plats vid större arrangemang. Han håller ett öga på Kuse änge och det är lätt att be honom om hjälp.

Leif är värd all uppskattning mitt i sin hembygdsgränning!

Snäckbussen

EN AV HEMBYGDSFÖRENINGENS PROGRAMPUNKTER FÖR I ÅR ÄR ATT VI ERBJUDER EN ÅKTUR MED DEN SÅ KALLADE SNÄCKBUSSEN.

Den gick i trafik på sträckan Visby - Snäckgårdsbaden 1931-1940. 1950 skrotades den och byggdes in i en sommarstuga (!) i Tofta. När stugan skulle byggas till 2002 kom busskarossen i dagen. Veteranbilsklubben förvärvade fyndet för att påbörja renoveringen 2008. Det tog tio år och den färdiga bussen premiärvisades på Rederi AB Gotlands årsstämma 2018.

I juni kommer det ges möjlighet att följa med på en tur. Rune Larsson, som har varit delaktig i renoveringen, kommer att sitta bakom ratten i bussen som tar 22 passagerare. Håll ögonen öppna för inbjudan som kommer att annonseras på hemsidan och i skyltskåpet vid Vibblehallen och via vår maillista. Dessutom finns den med i årets program på annan plats i Krönikan.

Referat från Västerhejde Hembygdsförenings Årsmöte

i Västerhejde Bygdegård
söndagen den 17 mars 2024

MED ETT GOTT FÖRBEREDELSEARBETE AV STYRELSEN KUNDE ORDFÖRANDE GUNNEL FRANSSON KLUBBA IGENOM ÅRSMÖTESPUNKTERNA I REKORDFART.

Hon hade vid sin sida stöd av Leif Medhammar och snabbskrivande sekreteraren Hélène Viotti. Alla tre omvaldes. Lennart Jansson valdes till ny kassör och övriga i styrelsen för 2024 är Karin Brindt, Mats-Ola Jespersson, Lars-Olof Nimmerfalk, Allan Martis och Peter Lihuvudh.

PROGRAMMET FÖR 2024 VERKAR VARA NÅGOT ATT SE FRAM EMOT.

Vad sägs om bussutflykt med gamla Snäckbussen, ost och vinprovning i ängens och slätter med mat och gotlandsdricka. Hela programmet finns på hemsidan och i skyltskåpet vid Vibblehallen.

EFTER ÅRSMÖTET HÖLL AMANDA HEIJBEL

ETT TANKEVÄCKANDE FÖREDRAG OM DEN GOTLÄNDSKA DIALEKTEN.

I hennes podcast: "När gotländskan tystnar" kan vi höra mer om hennes forskning kring hur och varför dialekter hela tiden förändras. Hur skall vi bevara den gotländska dialekten? Går det? Ett sätt kan vara att lyssna på "Smaklösa"!

EFTERMIDDAGEN AVSLUTADES MED ETT QUIZ

I VÄSTERHEJDEKUNSKAP

där Gert Olsson kunde konstatera att styrelseuppdrag i hembygdsföreningen tycks vara en framgångsfaktor.

Några vann priser men alla bjöds på eftermiddagskaffe med dubbelmacka från Västerhejdebagaren. Sorlet bland de många medlemmarna vittnade om att långt mer avhandlades än vad som framkommit här.

Information om projektet "Stark Socken"

VILJAN ATT BIDRA TILL ETT ROBUSTARE GOTLAND GENOM UTVECKLAD HEMBEREDSKAP ÄR STOR.

För att tillvarata detta engagemang startar nu arbetet med Stark Socken. Arrangörer är Region Gotland, Länsstyrelsen i Gotlands län samt Starkare Gotland genom Röda Korset.

Stark Socken har som syfte att utveckla Gotlands civila försvar och bidra till ökad motståndskraft genom stärkt hemberedskap och samverkan lokalt i varje socken. Arbetet genomförs tillsammans med den lokala sockenföreningen, bygdegårdsföreningen eller annan lokal organisation som kan verka sammankallande, Stark Socken kan också bedrivas som ett gemensamt arbete mellan flera socknar.

Du kan läsa mer om projektet på Region Gotlands hemsida: Stark Socken.

Hör av dig till oss när du går i bostadsbytartankar!

Det finns mäklare som anser att deras jobb går ut på att förmedla objekt. Eller möjligtvis bostäder. Dom är inte sena med att tala om att dom "säljer flest bostäder" eller att de förmedlar de vackraste husen.

För oss är det inte husen eller bostäderna som är kärnan i vårt arbete. Utan de människor som vi möter varje dag. Ni som står i begrepp att sälja ert hem som ni kanske har bott i de senaste 40 åren. Eller ni som helt plötsligt får ändrade familjeförhållanden och måste ut och leta efter en ny bostad och dessutom sälja ert nuvarande boende. Vi möter även de som vecka efter vecka i både månader och år letar efter sin nya bostad.

Men vi finns där som rådgivare, boledsagare, bollplank, coach, kalla det vad du vill, för oss är det fastighetsmäklari.

Så befinner du dig i en situation där du inom kanske ett eller två år funderar på att byta bostad, kontakta oss redan nu för att kostnadsfritt få råd, vägledning, vetskap om flyttskatter, reavinster, uppskov, marknadsvärden, tänkbara nya boenden etc.

För oss är relationen viktig och en bra relation tar tid att bygga upp. Men är så mycket värd både under processens gång och i efterhand. För ett bostadsbyte är stort och viktigt. Det handlar om livskvalitet och även om ekonomi såklart. Och vi vill att det ska bli så bra som möjligt för dig.

visbymäklarna

SÖDERVÄG 12, 621 58 VISBY
TEL 0498-20 88 90
WWW.VISBYMAKLARNA.SE

Bokmässa 2024

Text Gert Olsson foto.

Almedalsbiblioteket och Regionen bjuder in till årets bokmässa 23 mars.

Det tyckte vår arkivarie, och numera också kassör, Lennart Jansson lät trevligt, så han anmälde Hembygdsföreningens deltagande på direkten. Utan att egentligen veta så mycket om vad det innebar, vidhöll han senare. Han tänkte i alla fall att vi kunde ställa ut och saluföra våra böcker där och dessutom exponera Västerhejdekrönikan.

Trevligt blev det förvisso.

DET BJÖDS PÅ MÅNGA INTRESSANTA OCH PERSONLIGA MÖTEN VID VÅRT BORD.

Många fler än man tror har koppling till Västerhejde och där startade våra samtal. Vi kunde dela med oss av våra lokalkunskaper och vi bjöds på ny information i retur. Dessutom lyckades vi sprida en antal av våra sockenböcker till nya läsare. Under de många timmarna i Almedalsbibliotekets foajé medverkade Lennart själv och dessutom Gunnel, Leif och Gert vid var sina pass i vimlet av bokälskare.

Program för Västerhejde Hembygdsförening 2024

Uppdaterat program finns även på vår hemsida: hembygd.se/vasterhejde och på anslagstavlan vid Vibblehallen.

MARS

ÅRSMÖTE I VÄSTERHEJDE BYGDEGÅRD

Söndagen den 17 mars klockan 13.00

Årsmöte, Föredrag av Amanda Heijbel
om den gotländska dialekten.

Västerhejde Hembygdsförening bjuder på förstärkt "otendag".
Anmäl senast den 13 mars till Mats-Ola Jespersson, 0708 502008

APRIL

FAGNING I KUSE ÄNGE

Lördagen den 20 april 10.00.

Hembygdsföreningen bjuder på sopplunch utomhus
Kontakt: Styrelsen

MAJ

VÄSTERHEJDEKRÖNIKAN.

Utkommer i maj.

Ansvarig: Gert Olsson 0766 347710

GÖKOTTA

Söndagen den 26 maj kl.7.00 i Kuse änge.

Vi lyssnar efter gök och andra fåglar. Ta med egen frukost.
Kontakt: Leif Medhammar 070 3316325

JUNI

BUSSUTFLYKT MED GAMLA SNÄCKBUSSEN

Lördagen den 1 juni

Då har vi nöjet att få åka med Rune Larsson,
som berättar om och rattar den fina veteranbussen.
Två turer avgår från parkeringen vid Vibble gård.
Förmiddagsturen, samling kl.9.30.

Eftermiddagsturen, samling kl.13.30

Bussen stannar till vid Kuse änge (Ta med eget fika)
och hos Rune som visar sina egna veteranfordon.

Åkturen är gratis men anmälan behövs

på grund av begränsat antal sittplatser.

Anmälan görs senast den 30 maj till

Lennart Jansson, 070 6401159 / erik.lennart.jansson@gmail.com

Åkturerna ställs in om det blir regn.

BLOMSTERVANDRING MED GUN INGMANSSON.

Söndagen den 9 juni kl.10.00,

vid infarten till "Torget" Ta till vänster mot Visby vid Sionkorset
och kör en knapp kilometer (970m). En körväg går in åt höger
där det går att parkera. Vi möts där!

Ta gärna med eget fika.

Kontakt: Gert Olsson 0766 34 77 10

JULI

BRYGGNING AV "GOTLANDSDRIKKE" TILL SLÅTTERN

Onsdagen den 10 juli kl.10.00

hos Anders Mattsson, Hablingbo.

Begränsat antal platser. Samåkning.

Anmälan till Karin Brindt senast den 5 juli, 076 9346626
gokarbri@hotmail.com

SLÅTTER/HÖBÄRGNING I KUSE ÄNGE.

Lördagen den 20 juli kl.10.00.

Lunch och underhållning. Kontakt: Styrelsen

ÄNGESGUDSTJÄNST

Söndagen den 21 juli kl.10.30

Medtag eget fika Ansvarig: Stenkumla församling.

Kontakt Lars-Olof Nimmerfalk, 070 4666903

AUGUSTI

OST OCH VINPROVNING

för medlemmar i Västerhejde Hembygdsförening.

Lördagen den 3 augusti kl 17.00 i Kuse änge.

Anne-Marie och Anders Gustafsson Wisby Ost
berättar och serverar.

Kostnad 400 kr

Reservdag vid regn 10 augusti samma tid.

Bokas senast den 27 juli till

Anders Gustafsson 0498-277275 alt. 070 6184153

SEPTEMBER

CYKELUTFLYKT I ÄNNU EJ BESTÄMT OMRÅDE

Söndagen den 15 september kl 9.00

Samling vid Västerhejde bygdegård.

Mats-Ola Jespersson tar oss med på intressanta vägar och stigar.

Ta med egen matsäck. Inställt vid regn.

Kontakt: Mats-Ola Jespersson 0708 502008

mats-ola.jespersion@foodmark.se

RÖJNING I KUSE ÄNGE.

Kontakt: Nisse Malmkvist och Leif Medhammar 070 3316325.

DECEMBER

VÄSTERHEJDEKRÖNIKAN.

Utkommer i december. Ansvarig: Gert Olsson 0766 347710

TOMTEJAKT I KUSE ÄNGE.

Leta tomtar i änglet från den 20 december – Tjugondag Knut.

Kontakt: Gunnel Fransson 076 8043743

VÄLKOMNA!

Bildminne från Rohnbergstorpet

Text och foto Gert Olsson

I samband med Försvarsmaktens etablering på Tofta skjutfält i form av regementet P18 löste man in ett antal närliggande fastigheter för att sedan riva och ta bort dem.

Det så kallade Rohnbergstorpet var en gång ett av 18 torp under Suderbys gård. Det låg väster om väg 140 med adressen Toftavägen 238, precis norr om

gränsen till Stenkumla socken.

Innan torpet jämnades med marken tog jag ett antal bilder där för att åtminstone bevara fastigheten i Hembygdsförningens fotoarkiv. Och visst glömmar man hur det såg ut oroväckande fort!?

Den nu enda synliga resten av bebyggelse på platsen är den gamla jordkällaren.

En gravsten

Text och bild Lennart Jansson

Den korta historien bakom Carl Amilons gravsten.

Carl var född i Almunge utanför Uppsala. Fadern var statare (en statare var förr i Sverige en lantarbetare, som fick en stor del av sin lön [stat] in natura av en husbonde, jordägare). Familjen levde som många andra statarfamiljer ett kringflackande liv då kontraktet i regel var skrivet på ett år. Av kyrkböcker mm framgår att Carl var skriven i bland annat Tystberga socken (nära Nyköping) och Berga.

Åren gick och vem som var husbonde, och lynnet på desamma, växlade. Carl tröttnade och lär enligt hörsägen ha rymt till Gotland på grund av en "särdeles elak husbonde".

Någon gång i början av 1930-talet

anställdes Carl som dräng och dikesgrävare hos Emil och Ester Johansson vid gården Rågåkra i Hejde som Ester blivit ägare till 1932. Rågåkra såldes i sin tur vidare 1938 och familjen, inklusive Carl (eller Amilon som han kallades allmänt), flyttade efter en tid som arrendatorer till den 1946 (?) inköpta villan med stor trädgård i Västerhejde, "Granliden". Amilon fick i samband med flytten anställning som byggnadsarbetare inne i Visby. Han var sedan bosatt vid Granliden under resten av sin levnad. Han fortsatte dock samtidigt att leva ett kringflackande administrativt liv då gården, och därmed Amilon, under åren fick nya adresser. "Granliden, Halvards

Gotland" blev "Pl 825" och heter idag "Högklint Soliga vägen 6".

Slutligen, cirkeln är sluten eller, som det står skrivet, "Tidevarv komma, tidevarv försvinna". Gravrätten för Carl Amilons grav innehas numera av ett av nämnda Esters barnbarn.

TOFTA
möbel ab

Mer än du tror.

NYHET I BUTIKEN!

PLATINUM
SUN & SHADE

Funktionalitet, design, användarvänlighet och robusthet. Platinum är ett nederländskt företag, specialiserat på parasoll och parasollfötter. Materialen som används är utvalda med största noggrannhet för att säkerställa att de tål svåra väderförhållanden.

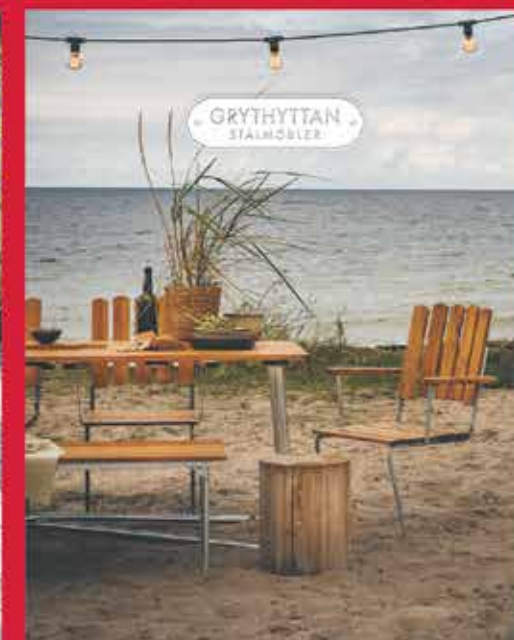
SPARA 20%

Albani stol i natur eller brun
(Ord 3.645:-) **NU 2.900:-**

SPARA 4.200:-

Hastings matgrupp bord + 5 fåtöljer
(Ord 23.195:-) **NU 18.995:-**

Mer än du tror.

TOFTA
möbel ab

Toftavägen 260, 622 65 Gotlands Tofta • Tel 0498 - 26 50 05 • www.toftamobel.se
Öppettider: Mån-Tis 10-18, Ons 10-20, Tors-Fre 10-18, Lör 10-14

VI LEVERERAR
ÖVER HELA GOTLAND!

Skolfoton från arkivet

Text Gert Olsson.

1977 ÅRSKURS 1A

1 Pål Söderberg. 2 Patrik Gunnersten. 3 Marie Lindell. 4 Anna Gülec. 5 May Lansrot. 6 Anna Nordahl. 7 Anette Larsson.
8 Jesper Hemming. 9 Conny Elofsson. 10 Annika Nordin. 11 Sara Lindberg. 12 Rebecka Ekman. 13 Petra Kollberg.
14 Charlotta Håkansson. 15 Charlotte Österholm. 16 Veronica? Magnusson.

1968 ÅRSKURS 3

1 Inger Öhrström. 2 Evert Bäckström. 3 Steve Ohlsson. 4 Örjan Hillbom. 5 Anders Jacobsson. 6 Per Karlsson.
7 Jan Karlsson. 8 Jesper Magnusson. 9 Göran Nordberg. 10 Mats Jönsson. 11 Lars Söderholm. 12 Annika Luks.
13 Marie-Louise ? 14 Jenny Pileborg. 15 Anna Herrmann. 16 Christina Olsson.

Här är din kompletta bilskadeverkstad!

Plåt. Plast. Motor. Lack. Glas.

Med över över 30 år i branschen erbjuder vi försäkringsbolag, företag, verkstäder, privatkunder samt offentligsektorn, ett snabbt och rationellt arbete med hög aukoriserad kvalitet.

Nu ökar vi effektiviteten ytterligare med vår nya stora bilskadehall.

Boka skadebesiktning.

David Johansson.

Tel: 0498 26 48 74 eller 0735 08 24 34

E-post: david@vasterhejdebilskador.se

Toftavägen 176, 622 61 Visby

info@vasterhejdebilskador.se

www.vasterhejdebilskador.se

Miljövänlig lackverkstad

Avancerad plastverkstad.

Biiglas och stenskottlagning

Vi lackar inte bara bilar

Bedriver internationell dragracing

Ett gammalt tidningsklipp

Foto Martin Lindström. Text Gert Olsson.

"Sionbosse" Svensson förser då och då Krönikan med fynd han gjort i gamla tidningslägg. Tack Bosse!

Den här gången handlar det om när Västerhejde kyrka var nära att förvandlas till ruin.

Klipplet kommer från Gotlands Läns Tidning 8 juli 1853.

Eftersom texten är skriven med för oss kanske svåräst frakturstil tar vi oss friheten att "översätta" till lite lättare typsnitt. Notera att hela texten består av en enda mening!

= Enär **Westerhejde Kyrka**, en af Stif-
tets i rundbågsstil uppförda medeltids-kyrkor, ge-
nom Kyrkostyrelsens försumlighet i långliga tider
fått stå och till den grad förfalla, att församlingen,
som nu förklarar sig icke mäta med att iständ-
sätta densamma, begärt att kyrkan måtte ödeläggas
och församlingen tillåtas att begagna moder-kyrkan
Stenkumla, höll H. H. Biskopen och Kommendören
D:r Hallström Söndagen d. 26 sistl. månad Bisi-
tatsjon och Sockenstämma i Stenkumla rörande
detta ärende, derwid H. H. Biskopen i warma or-
dalag erinrade om fädrens fromma nitälskan för
för sina tempel och om efterkommandes förpligtelse
att värda och uppehålla dessa i många hänseenden
dyrbara minnesmärken, och sedan Stenkumla för-
samlingsboar afslagit Westerhejde församlings be-
gäran att få begagna moderkyrkan, förklarade Näm-
demannen Jonsson, att han till Westerhejde kyrkas
istandsättande, utom de onera som kunde komma
att honom åligga, anslog en summa af 300 Rdr
Bko, och detta hans berömliga föredöme följdes
utaf flera af församlingsboarna, så att Förste Landt-
mätaren och Riddaren Asplund, Hofkamreraren
de Berg och Kapiten Kyllander anslogo hvardera
100 Rdr, Landtbrukaren Wentzell och Landt-
mästaren Falck hvardera 33 Rdr 16 sk., Landbruks-
karen Procopée 10 Rdr, samt Landtbrukaren Ka-
piten Norrby 13 Rdr 16 sk., allt Bko, att i 3:e
terminer erläggas.

Enär Westerhejde Kyrka, en af Stiftets i rundbågsstil uppförda medeltids kyrkor, genom Kyrkostyrelsens försumlighet i långliga tider fått stå och till den grad förfalla, att församlingen, som nu förklarar sig icke mäta med att istandsätta densamma, begärt att kyrkan måtte ödeläggas och församlingen tillåtas

att begagna moderkyrkan Stenkumla, höll H. H. Biskopen och Kommendören D:r Hallström Söndagen d. 26 sistl. månad Wisitatsjon och Sockenstämma i Stenkumla rörande detta ärende, derwid H. H. Biskopen i warma ordalag erinrade om fädrens fromma nitälskan för sina tempel och om

efterkommandes förpligtelse att värda och uppehålla dessa i många hänseenden dyrbara minnesmärken, och sedan Stenkumla församlingsboar afslagit Westerhejde församlings begäran att få begagna moderkyrkan, förklarade Nämndemannen Jonsson att han till Westerhejde kyrkas istandsättande, utom de onera (pålagor, skatter. Red 's anm) som kunde komma honom att åligga anslog en summa af 300 Rdr Bko, och detta hans berömliga föredöme följdes utaf flera af församlingsboarna, så att Förste Landtmätaren och Riddaren Asplund, Hofkamreraren de Berg och Kapiten Kyllander anslogo hvardera 100 Rdr, Landtbrukaren Wentzell och Landtmätaren Falck hvardera 33 Rdr 16 sk., Landtbrukaren Procopée 10 Rdr, samt Landtbrukaren Kapiten Norrby 13 Rdr 16 sk., allt Bko, att i 3:e terminer erläggas."

PÅ DETTA SÄTT RÄDDADES ALLTSÅ VÄSTERHEJDE KYRKA

från det öde som drabbade kyrkan i Träkumla. Denna stod öde mellan åren 1868 och 1917 då den återinvigdes efter en grundlig renovering.

Westerhejde kyrka hade vid tiden för tidningsklippet en tornspira av liknande slag som Träkumlas, men den var rejält genomrutten. När det togs beslut om upprustning av kyrkan anlätades stockholmsarkitekten Fredrik Wilhelm Scholander som uppenbarligen struntade i den lokala kyrkoarkitekturen och i stället hämtade inspiration från södra Sverige. Scholander har även ritat St Hansskolan i Visby

Från
invigningen
av en ny
kyrkklocka
1940

Fältmarsch

Text Gert Olsson. Foto från vårt bilarkiv.

Det är roligt med gamla bilder.

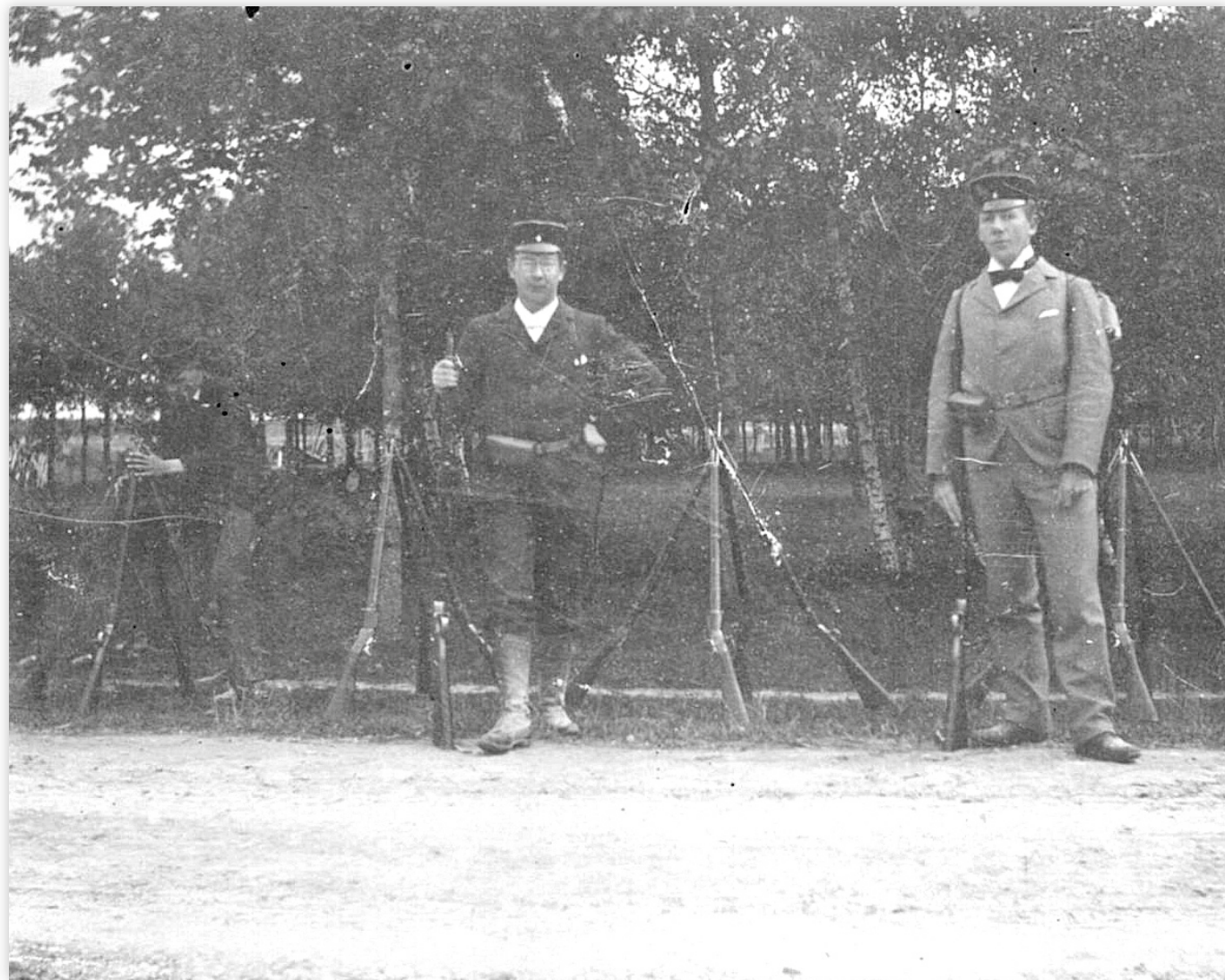
Den här dök upp i samband med en intervju som handlade om Ivar Björkander som ligger begravd på Västerhejde kyrkogård. Berättelsen om honom kunde läsas i vårt majnummer från 2023.

På fotots baksida står det skrivet: På fältmarsch d. 19 sept. 1902. "På post under en rast vid Nygårds i Västerhejde".

Soldaten till höger är Carl-Gustav Björkander. Han var född 1884 och blev sedermera en bekant

profil i Visby och på Gotland i sin roll som handelsman. Han titulerades också "grosshandlare", vilket betecknar en affärsman som hanterar varupartier med större volymer. Han var mellanhand mellan tillverkare och detaljhandlare och sålde således inte till enskilda konsumenter.

Carl-Gustavs son Ivar kom att bli den siste i familjen Björkander att driva partihandel på Gotland. Företaget hade verksamhet bland annat i det bekanta Björkanderska magasinet i Visby hamn.

Kyrkan som inte låg mitt i byn

Så gott som överallt på Gotland och även i övriga Sverige ligger kyrkan centralt placerad i byn eller samhället. Så är det inte i Västerhejde, och det är kanske Jens Berners fel. Eller förtjänst om man så vill.

Västerhejde kyrka byggdes en gång nära det huvudstråk som förband Visby med de södra delarna av ön. Den var omgiven av några flergårdar än i dag, och det hade kanske kunnat bli en central bebyggelse där.

I STÄLLET VAR DET VIBBLE GÅRD SOM KOM ATT BLI CENTRUM FÖR SOCKNENS BEFOLKNING.

Gården hade förr en areal om 300 – 400 hektar, och det är jämförelsevis stort på Gotland.

Bygg egna hem!

Å Vible ägor i Västerhejde säljas på synnerligen liberala betalningsvillkor tomter, större eller mindre, lämpade till egnahemsbyggen. Förstklassig jord. Endast 3 km. till Visby och 1 km. till järnvägen Visby—Visborgs slätt.

Obs! Hypotekslånet är numera inbetaldt. All jord säljes gravationsfri.

Uppgörelse med Jens Berner, Vible.

2338

ÅR 1900 KÖPER JENS BERNER VIBBLE GÅRD AV EMIL KJELLBERG, och då sätter försäljningen av tomtmark fart. I en rejäl karusell av affärer dyker namn upp som nog är bekanta för äldre och minnesgoda läsare: Leckström, Söderholm, Rudolf Andersson, Julius Lindström, Hans Löwin och inte minst

Karl Kallenberg som 1907 köper det område som senare skulle göra sig känt som Kneippbyn. De flesta av de uppkomna tomtgrupperar sig på ömse sidor av genomfartsvägen, Toftavägen.

VEM VAR DENNE JENS BERNER?

Jo, han såg dagens ljus 1870 i Stavanger i Norge. Han tillhör en stor och välkänd släkt där det var gott om ambitioner och äventyrslysta.

Jens Berner gjorde som gast en resa på ett segelfartyg till Sydamerika och efter språkstudier i London och Moskva kom han till sin bror Sörens företag i Helsingfors 1890. Därefter hade han egen firma i Hangö, Finland, tills han 1898 som nygift flyttade till Sverige och Gotland. Här köpte han Vibble gård. Först drev han lantbruk, men styckade senare av mycket av

marken till villatomter. Fram till första världskriget sysslade han med export av finskt och svenskt smör till England.

JENS BERNER INSÅG OCKSÅ TIDIGT GOTLANDS MÖJLIGHETER SOM TURISMÅL.

1914 köpte han det som senare skulle bli Hotell Solhem. Det berättas att Jens Berner själv mötte sina gäster vid båten, lät lasta bagaget på hästkärror och iförd stråhatt tågade i spets för sina nyanlända gäster till den väntande frukosten på hotellet.

Han drev hotell också i Burgsvik där han tidigt lät installera elektricitet.

Burgsvik har fått elektriskt ljus. På hotell Karlshall å Burgsvik, hvilket som bekant äges och innehafves af konsul Jens Berner, har nyligen installerats elektriskt ljus. Belysningsanläggningen har utförts af Visby elektriska byrå, G. A. Hedström, och i söndags afton släpptes strömmen för första gången på.

JENS BERNER BLIR BRITTISK VICEKONSUL

Ytterligare ett bevis för hans ambition och stora kontaktnät är att han 1913 utnämndes till Brittisk vicekonsul på Gotland. Jens Berner gick ur tiden 1946 och är gravsatt på Södra kyrkogården i Visby.

Skolresa med dubbelplums

Text Gert Olsson. Foto Inge Magnusson och en suddig stillbild från filmen.

Inge Magnusson har levt hela sitt långa liv i Västerhejde.

Nåja, med nybildad familj blev det några år i Visby, men det må vara förlåtet.

Han återvände ju med sin familj till hemsöcken och har blivit kvar sedan dess.

Han har mycket att berätta om alla sina innehållsrika år, han kan verkligen få liv i sina berättelser.

Ibland lysor ögonen lite extra. Som till exempel när han kommer in på skolresan till fastlandet i slutet av 1940-talet.

Det var säkert hans dittills största äventyr.

Det var magister Simeon Jakobs-son i Västerhejde skola som tog initiativet till färden. Han och klassen skulle snart gå skilda vägar efter flera år tillsammans och han visste att en gemensam upplevelse under speciella omständigheter stärker sammanhållningen och ger minnen för livet. Inge är ett bevis för detta, han berättar energiskt om hur de tretton barnen och magister Simeon lastar cyklar, tält och övrig packning på båten och ger sig iväg på Det Stora Äventyret.

I HEMBYGDSFÖRENINGENS ARKIV FINNS EN FILM

om dryga fem minuter som Simeon tog under resan. Han var tidig med sådan utrustning som filmkamera. Kvalitén är det lite si och så med, men som tidsdokument är det oslagbart. När Inge och jag tittar på den tillsammans kommer en massa minnesbilder i dagen. Det var cykelstrapatser förstås, men också blåbärsplockning, mötet med mjölkbilen i den tunga uppförsbacken, bad i en målarvik, besök i Strängnäs domkyrka för att nämna några.

RIKTIGT DRAMATISKT BLIR DET när Inge kommenterar bilderna med flottningstimmer. Var det i Södertälje? (Dum-?)dristiga grabbar ska ju alltid visa sig på styva linan och här uppenbarade sig ett ypperligt tillfälle. Naturligtvis skulle man ut och hoppa på stockarna! Och beundras av dem som klokt nog inte ville eller vågade. Det var ju jätteroligt och spännande. Ända till det oundvikliga slutet. En av pojkarna slirade förstås på en timmerstock och ramlade huvudstupa i vattnet! Att bli genomblöt är ju en sak, men det här var rent av livsfarligt, risken var stor att hamna under stockarna och försvinna. Det okända vattnet kunde ju vara strömt.

SOM TUR VAR LYCKADES DEN PLUMSANDES KOMPISAR FÅ UPP OLYCKSFÅGELN

igen och ingen större skada var skedd. Simeon med filmkameran befann sig på annan plats i närheten och var helt ovetande om händelsen. Han blev larmad av de torra eleverna och kom rusande till platsen. Den plaskblöte

syndaren väntade sig massor av bannor, men Simeon hade en annan lösning. Han hade ju gått miste om en godbit till sin skolresefilm och beordrade den redan genomvåte att hoppa i plurret igen. Medan kameran gick fick de rådgiga klasskamraterna visa hur de dragit upp sin olycksalige kompis på torra land igen. Slutet gott, allting gott, och magistern fick en extra krydda till sin filmberättelse.

Om det var detta äventyr som blev orsaken till plumsarens framtida yrkesval är tveksamt, han hade säkert dragning till vatten redan innan. Hans pappa var nämligen fyrvaktare och tillsyningsman på Gotska Sandön och han skulle så småningom ta över den befattningen.

Inge skrattar gott åt detta minne som hade kunnat sluta på ett helt annat och allvarligare sätt.

Vem var den döde?

Text Gert Olsson

"SionBosse" Svensson har försett Krönikan med nedanstående tidningsurklipp ur Wisby Weckoblad 20 okt 1837:

Den 28 sistlidne September fanns å stranden wid Buskwiken under Nygårds i Westerhejde en i grön och röd Hallsduk, röd Skjorta, ljusblå Klädeswäst, brun Kallmuckströja samt Wadmalsbyxor och Sjöstöflor klädd död Mansperson, som uti Westerhejde Kyrkogård blifwit begrafwen, hwilket till underrättelse för dem som om honom kunna hafwa någon kännedom, kungöres. Wisby Lands Cancellie den 4 October 1837.

Den 28 sistlidne September fanns å stranden wid Buskwiken under Nygårds i Westerhejde en i grön och röd Hallsduk, röd Skjorta, ljusblå Klädeswäst, brun Kallmuckströja samt Wadmalsbyxor och Sjöstöflor klädd död Mansperson, som uti Westerhejde Kyrkogård blifwit begrafwen, hwilket till underrättelse för dem som om honom kunna hafwa någon kännedom, kungöres. Wisby Landscancellie den 4 October 1837.

NATURLIGTVIS UNDRAR MAN VEM PERSONEN KAN HA VARIT.

Eftersom han uppgavs vara begravd på Västerhejde kyrkogård blev första steget att ta kontakt med Kerstin på pastorsexpeditionen på Vibble gård. Hon borde ju kunna gräva fram uppgifter om den okände.

-Njae, så gamla gravböcker har vi inte här, de ska finnas på Arkivcentrum i stan, blev svaret på min fråga.

Det var förstås ett fullt rimligt besked eftersom händelsen i fråga ligger nästan 200 år bakåt i tiden. 1837 var till exempel det år John Ericsson tog patent på fartygspropellern. Kung Gustaf IV Adolf dog det året, föddes gjorde Adam Opel som senare kom att grunda det kända bilmärket. Det är länge sedan, alltså.

Nästa steg i sökandet blev ett besök på Arkivcentrum förstås. Efter framfört ärende var man ivriga med att i diverse databaser söka efter svaret jag ville ha. Jag höll tummarna förstås, det skulle vara spännande att få ett namn på den drunknade. Man bläddrade bland dödböcker, kliade sig i skal-len, sa: - Men vänta, kanske står det något här? och testade med ytterligare gamla luntor.

TILL SLUT BLEV VI DOCK LITE SNOPNA ÖVER SVARET: DEN OMKOMNE FINNS INTE REGISTRERAD NÅGONSTANS!

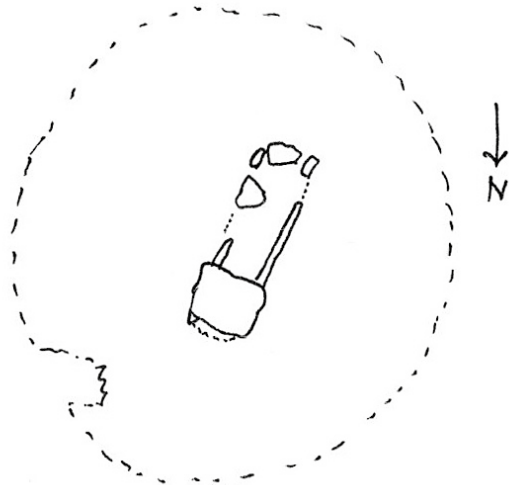
Dessutom, om han verkligen är begravd på kyrkogården i Västerhejde, så vet vi inte var. Eftersom vi i Krönikan har efterlyst och fått en hel del berättelser om personer med koppling till gravstenar på begravningsplatsen hade det varit intressant att kunna presentera lösningen på mysteriet från 1837.

För den som undrar över ordet "Kallmuck" kan berättas att kallmuckerna är ett mongolfolk bosatta i sydvästra Ryssland, i närheten av Volga. Kallmuckyg är ett kraftigt bomullstyg som i dag används inom teater och scenkonst. Det har stor ljudabsorberande förmåga, vilket kommer till pass i musikstudios, i draperier och teaterdekor.

Nytt besöksmål

Text Gert Olsson, Teckning Sylve Klint. Foto Torsten Kvarnsmyr.

I ett antal nummer av Västerhejdekrönikan har vi presenterat en del "nya" besöksmål, platser som funnits där sedan länge men som kanske inte varit så kända. På ett eller annat sätt kan de dock vara värda ett besök, kanske i sällskap med en fikakorg. Den här gången lyfter vi fram det som vi kallar besöksmål nr 55 och det handlar om ett arkeologiskt mål i form av en hällkista.

En gravkammare byggd av släta, relativt tunna stenskivor kallas hällkista. Det har hittats mer än 2200 sådana i Sverige. En av dem kan man se strax utanför Vibble.

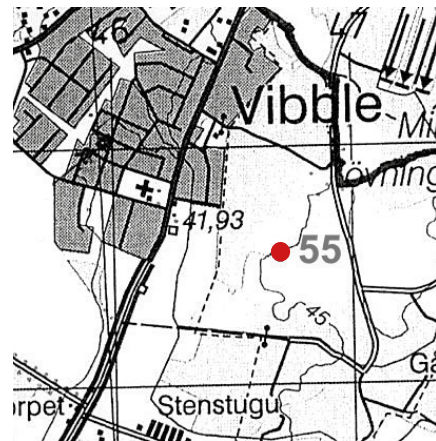
DET ÄR INTE HELT ENKELT ATT DATERA HÄLLKISTOR.

De kan vara från yngre stenåldern men också från bronsåldern. De konstruerades på liknande sätt. Dessutom är de oftast plundrade eller utsatta för skadegörelse vilket försvårar dateringen. Någon arkeologisk undersökning har aldrig gjorts här på denna. Man kan dock på goda grunder anta att den här hällkistan kom till för ungefär 4000 år sedan.

"VÅR" HÄLLKISTA ÄR PLACERAD PÅ BERG-HÄLLMARK SOM SLUTTAR SVAGT ÅT VÄSTER.

Den är placerad mitt i en rund stensättning med en diameter på ungefär åtta meter. Cirkeln är rejält övervuxen av gräs och småbuskar, men en del stenar kan man ana. Kanske har några av dem format en kantkedja? Rundeln är skadad i den nordöstra delen, troligen en körskada.

Det som däremot tydligt kan ses är den halvmeterdjupa hällkistan i mitten. Den är knappt tre meter på längden och cirka sex dm bred. Sex kvarvarande kalkhällar bildar sidor varav den längsta är två meter lång. Den norra delen täcks av en takhäll, en mindre kan ses i södra delen. En sidohäll i sydost har rasat in

och ligger på botten.

Känn historiens vingslag när du besöker platsen och respektera lagskyddet:

HUR HITTAR MAN DIT?

Om man startar vid Vibble gård och korsar Toftavägen hamnar man på Ringgatan. Gå rakt fram, in i skogen, förbi "Görans brya" (som för övrigt är besöksmål nr 6) och stanna sedan på den korsande vägen.

150 meter i sydost hittar du hällkistan, på cirka 60 meters avstånd från vägen.

KÖP KULTURHÄFTET HOS GERT OLSSON
0766 34 77 10
gert.gov@gmail.com

Den gamla telefonkatalogen

Text Gert Olsson. Fotot av Anna Lindström är taget av Martin Lindström

För ett antal år sedan fick Hembygdsföreningens arkiv en gåva till i form av en gammal telefonkatalog. En sån där som man hängde på en spik i närheten av telefonen, med flikar att vika upp för att hitta den man skulle ringa till. Vi fick den av Berit Persson i Visby, av många äldre sockenbor känd som "Tanten i Tomatboden" efter sina många grönsaksrecept i Västerhejdekrönikan.

Att inte ha tillgång till telefon är i dagens läge otänkbart. Ingen kan tänka sig att vara utan detta moderna multiverktyg. Utvecklingen har gått i rasande fart. Som nytillträdd lärare vid Västerhejde skola 1970 konstaterade jag att inte alla familjer kunde nås per telefon, det fanns helt enkelt inget abonnemang.

Katalogen, som omfattade dåtidens alla 78 abonnenter i Västerhejde, var utgiven av Gösta Andersson som då drev affär i Vible (stavades så) och vid Hallvarvs längre söderut. Butiken i Vible var filial vid den tiden. Katalogen är inte daterad, men den torde vara publicerad i slutet av 1930-talet eller i början av det kommande decenniet.

ÄLDRE LÄSARE AV KRÖNIKAN

KÄNNER SÄKERT TILL ABONNENTER SOM T EX

- 640 46 Calissendorff, Anders Kapt. Sommarbost. Sommarhagen
- 640 23 Fardelin, Harald Folksk.lär. Fridgård
- 640 16 Fridtorps Barnhem
- 640 56 Gardell, Emanuel Trafikbiläg. Martille
- 640 47 Hallvarvs Polisdistrikt
- 640 40 Kistner, Manfred Köpm. Bost. Vible Västerhejde
- 640 55 Lindström, Anna Fru Vible
- 640 42 Pettersson, Maria Folkskollär:a

Alla med tillägget Pa Hallvarvs (Pa = Postadress). Tänk att Hallvarvs hade eget polisdistrikt!

AFFÄRER VAR DET GOTT OM VID TIDPUNKTEN.

Grauners affär till exempel, som för många fortfarande betecknar ett geografiskt riktmärke vid Lunds. En och annan sommaraffär fanns också. "Lindström, Anna Fru" drev på 30-talet, och kanske tidigare också, affär i det hus som i dag har adressen Smyckegatan 3B. Att hon hade telefon redan då har hennes son och den flitige fotografen Martin Lindström dokumenterat.

2024 blir ett getingår

och det gäller
i synnerhet
på Kneippbyn
i augusti!

Text Mats-Ola Jespersion
Foto Peter Daun och Mats-Ola.

Här menas förstås det klassiska motorfordonet vespa
som enligt grundaren Enrico Piaggio sägs ha sagt
när han såg den första gången:
Sembra una vespa (det liknar en geting).

Vespan började tillverkas i Pontedera Italien året efter andra världskrigets slut. Fabriken som producerade flygmaskiner fick inrikta sig på något annat och då fanns redan många delar över som kunde användas. Försäljningen gick trögt till en början men i samband med en populär biofilm där vespan användes tog försäljningen fart riktigt ordentligt. Den amerikanska filmen heter "en prinsessa på vift" och har Audrey Hepburn och Gregory Peck i huvudrollerna tillsammans med vespan förstas.

Apropå filmer så finns det en intressant film om vespan

tillkomst och utveckling på Netflix, den heter Enrico Piaggio, en italiensk dröm och kan varmt rekommenderas även om man inte är intresserad av just vespor. Försäljningen var som största under 50-och 60 talet, den tillverkades då i 13 länder och såldes till 114 länder.

VÄLDIGT MÅNGA VESPOR KOMMER ATT SAMLAS PÅ KNEIPBYN DEN 16-18 AUGUSTI

i år för då är Visby vespa club värdar för Swedish scooter run. Det finns en förhoppning om att minst ett hundratal fordon kommer till Gotland varav ett par även från utlandet. Aktiviteterna som väntar deltagarna är förstås utflykter, precisionkörning men också tävlingar med och utan de tvåhjuliga fordonen samt givetvis grillningar och en bankett. Arrangemanget har inte genomförts på Gotland tidigare men det passar särdeles bra i år då Visby vespa club formellt fyller 20 år, klubbens tillkomst var egentligen 2003.

PÅ GOTLAND FINNS ETT HUNDRATAL REGISTRERADE VESPOR

även om inte alla är i körbart skick. Att renovera en vespa kräver förstås ett tekniskt kunnande men nytillverkade eller renoverade reservdelar är inget som helst problem att hitta. För medlemmar i Visby vespa club finns det också möjlighet att meka i den lokal som klubben förfogar över samt ofta med goda tips och råd från medlemmar som har lång erfarenhet av de italienska skönhetserna.

KLUBBEN ÄR FÖR ÖVRIGT DEN STÖRSTA VESPAKLUBBEN I SVERIGE

med ett sextiotal medlemmar men om man vänder sig till länder som Italien eller England så tar vespa kulturen helt andra proportioner. Vid mitt möte med några av klubbens medlemmar blir jag snabbt varse vilken stor och gedigen kunskap som är samlad. Det gäller förstås alla modeller av vespa men också intresset för mycket annat som Italien har att erbjuda, inte minst maten.

ORDFÖRANDE PETER DAUN säger att det inte är något villkor att äga en vespa för att delta i klubbens aktiviteter men eftersom samlingsarna oftast handlar om utflykter med fordonen så är det förstås en klar fördel.

PRISER FÖR EN VESPA VARIERAR

väldigt mycket beroende på ålder, skick och modell. Man kan hitta en skrothög för en tusenlapp och tvingas sälja huset för att ha råd till en 1946 års modell i prima skick.

VAD PRISER FÖR EN VESPA BESTYCKAD MED ETT 75 MM GRANATGEVÄR VET JAG INTE

men det säger något om hur mångsidig en vespa kan vara. Just denna variant tillverkades i Frankrike åt deras fallskärmstrupper i cirka 500 exemplar.

FAKTARUTA

FÖR DEN SOM
VILL LÄRA KÄNNA
VISBY VESPA CLUB
lite närmare så
rekommenderas
i första hand
deras sida på
Facebook.

Under begreppet scooter samlas fordon med "små hjul, täckta karosser och vackra linjer" varav en Piaggio vespa byggd i plåt förefaller stå högst i kurs. Andra skotrar är t ex italienska Lambretta

Vanlig geting på latin heter "Vespula vulgaris"

Från blås till buss

- ett filbyte mitt i livet

Text och foto Gert Olsson.

Näja, mitt i livet var det kanske inte, det var när han började närma sig pensionsåldern som han började fundera på att göra något helt annat. Ett lappkast kan man ju också kalla det.

David Nisbel är ett välbekant namn och ansikte från sin tid i blåssektionen i Gotlandsmusiken. Han har medverkat i otaliga konserter och evenemang i olika konstellationer och på många scener. Och han har stortrivts med sitt yrkesval, det är han nog med att framhålla. Han lovordar den kompisanda och samhörighetskänsla han hittade i Blåsarkvintetten, de höll samman och spelade ihop i 27 år! Och egentligen blev det så av ren slump. Som det många gånger är i livet.

David föddes i Uppsala men flyttade flera gånger beroende på pappa prästens tjänstgöringar. Det blev Mora, Lund och Linköping. Den senare orten har präglat hans dialekt.

FAMILJEN ÄR SYNNERLIGEN MUSIKALISK, DET TRAKTERAS FLERA OLIKA INSTRUMENT I HEMMET.

Men ingen spelade oboe som David valde som sitt.

Efter utbildningar i Sverige och utomlands uppenbarade sig den livsavgörande tillfälligheten. En kollega som sökt ett årslångt vikariat som oboist vid Regionmusiken hade fått förhinder. Hon kontaktade David och undrade om han var intresserad. Jo, ett år på Gotland kunde han tänka sig och skickade iväg en ansökan. Detta var 1985, han blev antagen och numera vet vi att det blev lite mer än en ettårig anställning. Helt fantastiska år enligt David!

Han anser sig vara en typisk ensemblemusiker, har aldrig strävat efter solistkarriär eller ett hektiskt flackande till rampljus och egna framträdanden överallt. Turnerande har det blivit ändå, men då oftast tillsammans med de fyra kompisarna i kvintetten.

EN AV DAVIDS ARBETSKAMRATER SA EN GÅNG "VI HAR VARIT NEDLÄGGNINGSHOTADE SEDAN JAG BÖRJADE HÄR".

Och så har det förvisso varit, inte minst med tanke på det militära inslaget och engagemanget i verksamheten. Det har gått upp och ner. Den ekonomiska knappheten gjorde sig påmind igen när David såg pensionsåldern närma sig. Detta väckte tankar om en alternativ avslutning på yrkeslivet.

MYCKET FUNDERANDE BLEV DET, OCH NÅGONSTANS IFRÅN DÖK MORFAR UPP I TANKARNA.

HAN VAR PÅ SIN TID BUSSCHAUFFÖR.

Det kunde kanske vara något?

Tiden gick, möjligheten att gå i tidigare pension resulterade i en bussförarutbildning och anställning vid Bergkvarabuss och Gotlandsbuss. Uppdragen David nu hanterar är skolskjutsar och linjetrafik. Både i stan och på landsbygden. På sommaren blir det transport av turistgrupper med guide, hämtning av besökare från kryssningsfartygen och så vidare. Men det handlar också om själva fordonet, att tanka, städa och tvätta. Han har också lärt sig att kolla att bussen är tom innan han kliver ur och läser, sådana misstag har varit nära.

HAN KALLAR SIG SJÄLV "HOBBYCHAUFFÖR".

Han är anställd "på timmar" och kan tacka både ja och nej när han får förfrågan om körningar. Och ska han hälsa på barnen på fastlandet kan han sätta kryss i kalendern. Det är en frihet han utnyttjar och uppskattar. Men han gillar också umgänget med de nya arbetskamraterna, tugget vid fikabordet på personalrummet.

DAVID ÄR GLAD ATT HAN TOG CHANSEN TILL BYTE AV KARRIÄR.

Han är väldigt glad åt kontakten med skolbarnen, det kan vara så enkla men kreativa påhitt som frågesport med de unga passagerarna. "Var ligger Gotlands högsta punkt?" "Sveriges?"

Inget bus bland passagerarna, alla artiga och trevliga. Det gäller för övrigt de vuxna resenärerna också, tycker David.

Slutklämmen får bli Davids egen. Han blir inte ålderspensionär förrän i höst, men redan nu betygsätter han båda sina karriärer som synnerligen trevliga och trivsamma! Det önskar man att alla kunde få säga i slutet av sitt yrkesliv.

Kronans Apotek Visborg
Stenkumlaväg 36, 62149 Visby.
Tel 0498 69 90 00

APOTEK

Från civilingenjör till smedlärning

Peter Halldin gillar både att uppfinna och att smida

Text och foto Karin Brindt

Var Lilla Bjers ligger vet nog alla idag, men Stora Bjers är lite mindre känt, trots att det i många år varit bed and breakfast där. Men kör man från Toftavägen mot Västerhejde kyrka så ligger det där på höger sida av vägen, när man passerat Lilla Bjers. Sedan i fjol är det nya ägare där - Peter Halldin och hans sambo Jessica Nyström. En skylt visar att där finns en sommarbutik i det gamla stallet.

Egentligen var det en slump att de hamnade på Gotland och köpte Stora Bjers, berättar Peter. -Vi skulle åka och fjällvandring. Men det här året var det så dåligt väder så vi åkte till Gotland i stället... Så gick det som det gick, de blev så småningom ägare till fastigheten.

I BUTIKEN SÄLJER DE JESSICAS TEXTIL OCH PETERS MÖBLER,

som är gjorda av grova plankor och svart smide. Det är sånt han gillar att hålla på med. Fast egentligen är han civilingenjör och delägare i teknikföretaget Mips som omsätter flera hundra miljoner. Också det är något av en slump.

-DET VAR PÅ 90-TALET, JAG HADE GÅTT UT KTH OCH FÅTT JOBB PÅ ALFA LAVAL - ETT RIKTIGT DRÖMJOB!

Att stanna kvar på KTH som forskare var inte att tänka på för min del, säger Peter.

-MEN SÅ RÅKADE JAG STÖTA IHOP MED HJÄRNKIRURGEN HANS VON HOLST.

Han hade sett att det var många cyklister och ryttare som fått hjärnskador, trots att de använt hjälm.

Det visade sig att hjälmarna var egentligen bara var bra mot slag och skallfrakturer, men att de skyddade dåligt mot roterande rörelser. Och roterande rörelser är det som uppstår om man till exempel ramlar med huvudet snett mot en hård asfaltsyta - hjälmen tar emot stöten på ett stumt sätt, och rörelsen fortsätter i hjärnan och kan leda till bestående skador.

Peter tyckte att det var intressant med Hans engagemang i hjärnskador och bristfälliga hjälmar och i samband med att han gjorde en jordenruntresa fick han sig en tankeställare.

- JAG ÅKTE TILL VIETNAM OCH KÖPTE EN GAMMAL MC

fast jag inte hade körkort för det - och krockade ett antal gånger! Två gånger med hundar, två gånger med hönor och en gång med en cyklist. Det hade tagit mig en dag att hitta en MC men tog mig en vecka att hitta en hjälm.

PETER KOM TILLBAKA TILL SVERIGE OCH FORTSATTE SAMARBETET MED HANS VON HOLST.

- Så tillsammans kom vi på det här, att förse hjälmarna med ett extra skydd, mot rotation. Man kan säga att det är en imitation av cerebrospinalvätskan, som finns mellan hjärnan och skallbenet, och som fungerar som ett skydd.

DE KALLADE DET NYA SYSTEMET FÖR MIPS

- Multi-directional Impact ProtectionSystem - och det

kan beskrivas som ett extra skydd integrerat i hjälmen, ett lågfriktionslager som oftast är gult. -Det var 1996 som vi kläckte idén, och 2001 startade vi företaget Mips AB. Jag jobbade 50 procent som vd, 50 procent med forskning på KTH. Vi började med MC-hjälmar, men lyckades inte där.

DÅ BÖRjade VI SAMARBETA MED AGRIA SOM FÖRSÄKRAR RYTTARE.

Vi lanserade det på Gothenburg Horse Show 2007. Men fabriken hade använt fel plast på nackremmen! Den tålde inte kylan och vi fick dra tillbaka 3000 hjälmar! Vi var nära konkurs och fick göra en nyemission för att få in pengar. Så våra egna andelar i bolaget sjönk. Men vi hade tur för vi fick tag på kompetent folk som utvecklat och driver företaget, säger Peter som idag enbart jobbar som konsult åt Mips.

-VI HAR PATENT PÅ TEKNOLOGIN, vi designar i Sverige och tillverkar i Kina. Och egentligen var det tur att det gick som det gick för om vi hade lyckats direkt där i Göteborg så skulle det nog bara blivit ett litet företag som tillverkar hjälmar. Nu säljer vi ju systemet i stället till andra företag världen över.

2017 hamnade vi på Stockholmsbörsen, och nu har vi 70 anställda i Stockholm och 30 i Kina, säger Peter som jämför Mips med krockkuddar.

MIPS FINNS I MÅNGA TYPER AV HJÄLMAR - FÖR CYKLING, SKIDÅKNING, MOTORCROSS, KLÄTRING, BYGGHJÄLMAR, MED MERA.

Och 2019 fick Peter Halldin, Hans von Holst och deras medarbetare Svein Kleiven ta emot det prestigefyllda Polhemspriset, som delas ut för teknisk innovation på hög nivå.

IDAG DELAR PETER SIN TID MELLAN VÄSTERHEJDE OCH TÄBY I NORRA STOCKHOLM.

Både han och Jessica har barn på fastlandet och då är det som alla vet lite jobbigt att pendla.

-JAG HAR BLIVIT LÄRLING

åt en konstsmid i Göteborg! Jag gick en kurs där och nu har jag en verkstad på Högmarsö i Stockholms skärgård, säger han och ser lycklig ut.

MEN EN MODERN VERKSTAD FINNS OCKSÅ PÅ STORA BJERS

där hantverkare arbetat under hösten och vintern med att få allt i ordning. Peter visar de möbler han tillverkar, hittills mest bänkar, bord och hyllor. Virket kommer från gamla träd i närheten som antingen blåst ner i hårt väder eller som han varit tvungen att ta ner själv. Och smidet är alltså hans eget. Hur det kommer att utvecklas lär vi få se framöver. Samtidigt fortsätter Jessica att utveckla egendesignade kläder och heminredning sedan många år, där hon vurmar för återbruk.

Graven som försvann

Olof som donerade pengar fick en fin gravplats men hans gravsten är borta

Text och foto Karin Brindt

Norr om Västerhejde kyrka strax intill koret finns en gammal grav, omgärdad av kättingar.

Det var Olof Jonsson, ägare till Stenstugu gård, som blev tillägnad den vid sin död 1868 eftersom han under 1850-talet skänkt 300 riksdaler till kyrkans bevarande, under en tid då kyrkan var fallfärdig och man övervägde att låta den bli ödekyrka.

OLOF DOG 49 ÅR GAMMAL,

och var enligt hörsägen en snäll och barnkär man. Hans hustru Johanna levde kvar på Stenstugu till 1878 men lämnade därefter Gotland för att återvända till Ljungby

i Småland, som hon ursprungligen kommit från och där finns hennes grav.

Senare kom parets dotter Sofia och hennes man Ossian Husander att begravas här, och det är deras namn som finns på den största av de stenar som finns vid graven idag. De fick också flera barn som dog i späda ålder och som är begravda här, men deras namn finns inte med på stenen.

Och av okänd anledning har stenen över Olof Jonsson försvunnit. Hur, och varför, är okänt.

Suderbys Herrgård

Vi tackar alla Västerhejdebor

för support och stöd under de 35 fina år vi haft på Suderbys Herrgård!

Vi flyttar nu tillbaka till Strandpensionatet i Tofta där vi hoppas att ni vill besöka oss och då bjuder vi er på lite kaffe såklart!

Välkommen till Tofta Strandpensionat. 0498 29 70 60. Info@toftastrand.se

Ost med Vin

i Kuse Änge

Lördagen den 3/8

klockan 17.00

5 ostar
med
5 viner
400 kr/p

Anmälan till Anders Gustafsson 0706184153 OSA 20/7

Inställt vid dåligt väder! Reserv Lördagen den 10/8

OBS. Endast för medlemmar i Västerhejde Hembygdsförening!

Pensionat Granebo

Text Bertil Söderberg. Foto Gert Olsson.

Den här fastigheten, belägen på Höglintsvägen strax sydväst om infarten till Kneippbyn, är säkert bekant för många av Krönikans läsare. Huset är byggt på mark som en gång tillhörde Vibble gård. Här bodde Ulla Söderberg större delen av sitt liv.

Hon fick en lång levnad, Ulla avled 2022 i sitt hundraåriga liv. Vad som förmodligen är mindre bekant är att det under en period på 1930-talet bedrevs pensionatsrörelse i huset. Ullas make Bertil växte upp här och i en Västerhejdekrönika 1987 beskrev han verksamheten så här:

De sista åren på 20-talet kom allt fler turister till Gotland trots depression och stor arbetslöshet. Många sökte sig till Kneippbyn. Man kunde åka tåg dit och snabbt komma till Visby. Man hade också egen anhalt. Till Kneippbyn kom inte bara sjuka och nerviga personer för att söka Doktor Kallenberg, utan även andra fullt friska. Det blev nämligen allt vanligare att anställda, främst på tjänstemannasidan, fick en till två veckors betald semester. Kneippbyn kunde inte hysa alla som ville komma. Stugorna räckte inte till. Man sökte lediga rum i grannskapet. På så sätt kom mina föräldrar att hyra ut rum i vårt ganska stora hus.

SNART KOM DEN TANKEN ATT ÖPPNA PENSIONAT MED HELPENSION

och 1932 fick mina föräldrar – Edvin och Betty Söderberg – tillåtelse att bedriva pensionatsrörelse. De fick också pilsnerrättigheter. Så tillkom Pensionat Granebo. Mina föräldrar var i behov av extrainkomster för arbetssituationen på Gotland var inte den bästa. Far hade gått arbetslös en lång tid för cementfabriken stod stilla.

RUM FANNS DET RELATIVT GOTT OM, men det fanns inget ställe i huset, där man kunde servera mat. Ett stort tält anskaffades och detta sattes upp på en plan sydväst om huset. Det tjänade sitt ändamål ett par år. Men de svenska somrarna är inte de bästa. Det var ofta kallt och blåsigt, så det var inte riktigt

trivsamt att sitta och äta i ett ouppvärt tält. Lösningen blev ett tillbygge på nordsidan på ca 40 m² plus en stor ytterveranda. Nybygget skulle tjäna som matsal och sällskapsrum. För att öka rumskapaciteten byggdes också en stuga innehållande två rum, båda med egen ingång och lämpliga för sommargäster – det vedertagna namnet på Gotland för turister. Det vore inte dumt, om det namnet kunde komma tillbaka mera allmänt. Som gäst är man ju förpliktad att uppföra sig hyfsat. En bykstuga byggdes senare, numera ombyggd till bastu.

MEN DET FANNS ÄVEN ANDRA PROBLEM.

Eftersom det inte fanns varken kylskåp eller frysbox var man tvungen att handla färskvaror så gott som varje dag och man var tvungen att laga allting ifrån första början. Det fanns inga bekväma hjälpmedel i matlagningen lika lite som i andra sammanhang, för att inte tala om allt vatten som skulle bäras in och slask ut. Någon hjälp var av ekonomiska skäl inte möjligt att anskaffa till en början. En bra källare hjälpte dock upp situationen en del. Det blev mycket trött-samt spring i trappor. Detta avhjälpes någorlunda genom att en besparingspis installerades i ett källarutrymme. Senare lagades all mat på denna. Spisen i det ordinarie köket användes mestadels till att värma diskvatten och till kaffekokning. Till hjälp anställdes så småningom en eller ett par flickor under sommarmånaderna. De skötte i huvudsak städning och servering.

UNDER HÖST, VINTER OCH VÅR STOD DEN STORA MATSALEN MESTADELS TOM.

På söndagarna kom dock en hel del visbybor för att dricka kaffe. Det var särskilt en stor skara ungdomar, som brukade promenera vägen över Hällarna och Kneippbyn till Axelsro och Höglint. De ville gärna ha en kopp kaffe att styrka sig med för hemvägen. Det anordnades ibland fester i matsalen, ibland hölls bröllopsfester där liksom begravnings- och födelsedagskalas. Då och då var den också vävskammare.

ANTALET GÄSTER HÖLL SIG MELLAN 150 OCH 200 PER SÄSONG.

Rörelsen var småskalig och sköttes i huvudsak av familjen. Så kom kriget 1939 och antalet sommargäster avtog. Det blev svårt med livsmedelskuponger och med den allmänna registreringen av gästerna, det blev därför svårare och svårare att driva pensionatsrörelse. Folk fick också allt bättre betalt och längre semester och ställde större krav på komfort. Pensionatsrörelsen upphörde i stort sett vid krigets början.

REDAKTIONENS TILLÄGG:

I juli 1940 rekviderades två av det före detta pensionatets rum "med värme, lyse, möbler, telefon städning och sängkläder" av Försvarsmakten, det var ju beredskapstider.

Tomten och huset ägs sedan flera år av Kneippbyn, men i skrivandes stund har inget beslut fattats om hur fastigheten ska användas. Ulla fick löfte att bo kvar så länge hon levde.

Kolla in på våra fina erbjudanden

Mathias med personal hälsar er välkomna.

Alltid öppet 08 - 21

ICA nära Vibble

Mångfalden i ängnet

– hur fungerar det?

Text: Karin Bengtsson. Foto: Jens Leibiger.

Våren är här och det spirar av grönska i naturen. Växterna i Kuse änge är redo för årets insats i ekosystemet. En del av oss deltog i den återkommande fagningen 20 april och kunde notera vilka arter som kunde kännas igen och kanske redan blommade.

Gotlands ängen är av typen lövängar där gräsmarken är gles trädbevuxen och har fått sina särskilda karaktärer genom mångårig traditionell skötsel.

SYFTET VAR FÖRR

ATT FÅ VINTERFODER TILL GÅRDENS DJUR.

Ängsbruket började på järnåldern då ett kallare klimat gjorde att djuren inte kunde beta utomhus året runt utan måste stallas in på vintern. Gödseln från djuren spreds sedan på gårdens åkrar som på så vis kunde brukas år efter år. Härifrån kommer uttrycket "Äng är åkers moder". Hävden, sättet att sköta marken, är nödvändig även för bevarande av ängens andra naturvärden som biologisk mångfald.

ÄNGETS MÅNGFALD

MED SKOGSNYCKLAR I FOKUS

Årets hävdcykel börjar med fagningen i april och fortsätter med slåtter och höbärgning i andra halvan av juli. Under augusti-september blir återväxten ofta bete för lamm eller nöt, dock inte i Kuse. Grova grenar och skott gallras ut senare på året för att minska igenväxning och öka ljusinsläpp, vilket skrevs om i förra numret av Västerhejderönikan. Ängshö är numera inte särskilt efterfrågat överlag, men Kuse änges hö används, sedan den torra sommaren 2018, som foder till djur i Stenkumla. Annars fortsätter vi främst med hävden för att vårda traditionen och upprätthålla den biologiska mångfalden i den vackra kulturmiljön som ett änge erbjuder. Men varför är ängen så rika på växtarter? Alla blommande växter som i sin tur erbjuder föda och boplatser åt pollinerande insekter och andra småkryp.

Citronfjäril på brudsporre

Silverstreckad pärlemorfjäril på björnlöka

EKOLOGIN BAKOM DENNA SAMEXISTENS I GRÄSMARKENS FÄLTSKIKT ÄR ATT VÄXTERNA HAR OLIKA STRATEGIER FÖR ATT ÖVERLEVA OCH FÖRÖKA SIG.

Vissa är konkurrenskraftiga, andra är störningsgynnade och en tredje typ är stresståliga. De allra flesta har alla egenskaper men i olika proportioner.

Änget gödslas aldrig utan näringen tillförs underifrån genom trädens och buskarnas rotsystem. Den relativa bristen på näring gynnar också mångfalden då de konkurrenskraftiga växterna skulle ta över om inte slåtter förekom eller om gödsel skulle tillföras. Dessa växter är oftast fleråriga med en stor del av biomassan under jord. De har resurser att snabbt växa upp och breda ut sig vid gynnsamma förhållanden. Störning i form av räfsning under fagningen och tramp av djur under efterbetet gör det möjligt för kortlivade växter med god fröspridning att etablera sig. Luckor i växttäcknet med bar jord blir en plats där de kan gro och fullborda sin livscykel under en säsong.

FAGNINGEN STIMULERAR OCKSÅ ALLA VÄXTARTER TILL ATT BÖRJA VÄXA GENOM ATT DÖTT GRÄS OCH TORRA LÖV RÄFSAS BORT.

I den finskaliga mosaik som ängsmarken utgör finns också mindre ytor som innebär stress för växterna, exempelvis blöthål och torra bergknallar där det gäller att tåla påfrestningarna. Ängnet behöver alltså skötas genom hävd, annars återgår det till att bli skog igen.

VÄLKOMMEN TILL SOMMARENS SLÅTTER OCH HÖBÄRGNING I KUSE ÄNGE,

det blir en härlig upplevelse och viktig arbetsinsats i natur- och kulturvårdens tecken!

Vibble gård och Vibble kapell

Navet i Stenkumla församling.

Här är det många aktiviteter av olika slag för alla åldrar.

Bland annat firar vi mässa varje onsdag kl. 9.00 och någon form av gudstjänst nästan alla söndagar. Välkommen!

Lokalen i Vibble gård går att hyra.

För mer information besök gärna vår hemsida www.svenskakyrkan.se/stenkumla eller gilla oss på Facebook!

Det går också bra att kontakta expeditionen på telefon 0498-26 20 55.

Svenska kyrkan
STENKUMLA FÖRSAMLING

Klucku tei eller otendag?

Varje dag fyller vi den lilla butiken på Södertorg med godsaker. Vad sägs om nygräddade frukostbullar och kaffebröd till morgonfikat? I disken hittar du allt från färdiga smörgåsar till kondisbitar av högsta kvalitet. Och du, missa inte våra goda bakelser och tårtor. Du kan även sitta ner i vår servering och prova vårt ekologiska och rättvisemärkta kaffe. Varmt välkommen in till oss – vare sig det är klucku tei eller otendag.

Konditorgesäll Joakim Ahrling

**Butiken i bageriet
i Hunnelund**

Vi har öppet tisdag – fredag 6–12,
lördagar 7³⁰ – 10.

Välkomna, Sarah & Jockel!

Bröd Boden

SÖDERTORG OCH HUNNELUND

Öppettider Södertorg Vardagar 06³⁰–17⁰⁰
lördagar 07³⁰–15⁰⁰. Telefon 21 07 33.

WISBY BARBERSHOP

står för kvalitet och god service för henne och för honom.

Vi erbjuder allt inom modern hårvård, skägghälsa och rakning.

Här kan du också köpa dina hårvårdsprodukter.

Välkommen till Linda,
boka på tel: 0498 21 65 65
eller genom hemsidan
www.wisbybarbershop.se
Kneippbygatan 11 Vibble.

WISBY
barbershop
HAIR FOR YOU

Lilla Bjers

krog och butik

Vinnare av EU Organic awards 2022
”Best Organic Restaurant in EU”

www.lillabjers.se garden@lillabjers.se 0498-65 24 40

Gunnar Hedman, en Västerhejdeprofil

Text Mats-Ola Jespersson. Foto Mats-Ola och Torsten Kvarnsmyr

Man kan fråga sig hur många öjamadonnor och allhagebysar som är tillverkade och som fortfarande finns kvar här i Västerhejde och på andra platser? Tyvärr lär den frågan förbli obesvarad men sannolikt är det ganska många som tillverkats av Gunnar eller hans far Svante.

Gunnar Hedman föddes i Hangvar 1910 men kom i ganska tidig ålder med sina föräldrar till Västerhejde.

Han bodde och jobbade en period på Henriksdals gård i Barlingbo men återvände sedan till Västerhejde där han har bott på flera ställen. Fotot visar huset på Ygnevägen där han levde på äldre dagar.

HAN HADE SÄLLSKAP

AV BÅDE EN GET OCH EN HUND.

Getter är väldigt bra på att rymma och den här individen var inget undantag. Georg Johansson som bodde ganska nära upptäckte geten på sin tomt en kväll och där satt även hans fru Lena och vaktade nog så att inte geten skulle ge sig på blomrabatterna. Med stor möda blev geten i alla fall infångad av Georg och återbördad till sin ägare vid Ygnevägen.

SITT INTRESSE OCH

SIN TALANG FÖR KONSTEN

HAN ÄRVT FRÅN SIN FAR

som var ännu noggrannare med sina träsniderier och som började med att tillverka och sälja den på Gotland välkända Öjamadonnan.

Förutom madonnan finns det trätavlor som tillverkats av Gunnar och även så målade han tavlor och sjöng. Värdet på hans alster varierar säkert väldigt mycket men priset på en fin madonna kan vara dryga 3000 kronor idag.

Jag har själv inte träffat Gunnar men från andra har jag hört historier om hans moped, hans brevlåda med texten ”skultör”, det fattades ett p på brevlådan med andra ord och att han uppskattade både snus och pilsner.

Margit Gunnarsson var god man åt Gunnar under hans sista år, hon har berättat om att andra ville åt hans besparingar och att han tog plånboken med sig till sängen på natten.

Sina sista år bodde Gunnar i en av pensionärlägenheterna i Vibble och det tyckte han var väldigt bekvämt och bra. 1994 dog han vid 84 års ålder och hans gravplats är vid Västerhejde kyrka.

EN PIZZA ÄR ALDRIG FEL

VÄLKOMMEN Hem TILL en
GOD GRANNE I SOMMAR!

PSST. VI HAR OCKSÅ SLÄPPT
SÄSONGSKORTET TILL
KAMPANJPRIS!